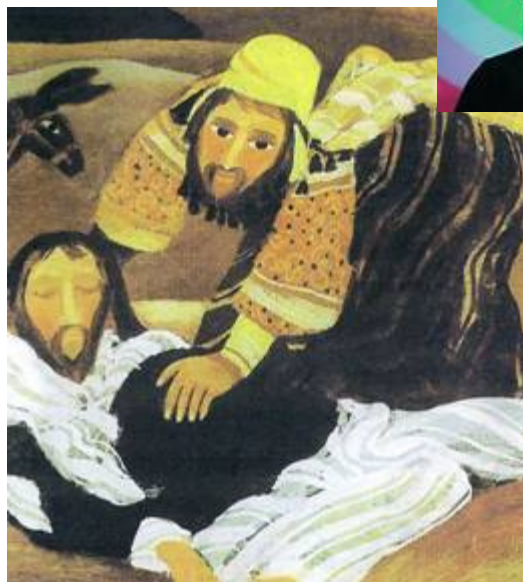

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 29, núm. 43, Diumenge XXX de durant l'Any, 26 d'octubre de 2008

PER QUÈ L'ESGLÉSIA NECESSITA ELS JOVES?

Transcrivim a continuació alguns paràgrafs del diàleg entre el cardenal jesuïta Carlo Maria Martini, arquebisbe emèrit de Milà, un gran mestre de la Sagrada Escripura i de l'espiritualitat, i Georg Sporschill que es poden llegir en llibre entrevista: “Coloquios nocturnos en Jerusalén”. És un text apassionant, que recomanem a grans i joves. No és un text magisterial, però els temes que tracta són d'una actualitat incontestable. Tant de bo que tota l'Església de Jesús sigui més “bona samaritana” i els joves tinguin el coratge de descobrir la força del missatge evangèlic, la seva bellesa, la seva necessitat de cara a la seva mateixa vida i a la vida del món en què vivim.

Si Jesús visqués avui, quina seria la seva inquietud més urgent? Què veuria ell com el problema més gran del nostre temps? Crec que Jesús despertaria justament als joves de bona posició i els posaria de la seva part a fi que, juntament amb ell, canviessin el món. Canviar el món significa alliberar els homes de les seves pors, contenir agressions, eliminar les injustícies entre pobres i rics. I, sobre tot,

donar als homes una llar perquè se sentin aixoplugats, sigui que es tracti de nens petits, estrangers, ancians, moribunds o malalts. Crec que Jesús es buscaria per a aquesta tasca als més forts, i aquests són en primer lloc els joves. Igualment que en el seu temps, ell faria d'aquests joves uns apòstols. Apòstol significa “enviat”: homes actius, segurs de si mateixos, oberts, que comparteixen la vida amb ell. (...)

Sovint l'Església sembla molt dèbil com a institució. Qui té culpa d'aquest fet? Uns pensen que els vells homes d'Església no tenen res a dir-li al nostre temps. D'altra banda, els joves no diuen res, no participen. Siguí que els joves no diuen res o que els vells no escolten, la pregunta per la culpa no contribueix a res. La comunicació entre les generacions ha de millorar perquè tenen molt que dir-se mútuament. No tenen per què ser de la mateixa opinió, però sí que tenen que provocar-se i ajudar-se mútuament a seguir endavant pel camí envers Déu. I justament per a això falta el diàleg. El patiment més gran de l'Església en la societat del benestar, a Occident, és per cert que aquesta comunicació s'ha afeblit. El diàleg, i fins i tot també la disputa entre joves i vells, entre tradició i preguntes modernes, és important. A mi em faria feliç que aquest diàleg adquirís un nou dinamisme. Aleshores podríem ajudar-nos els uns als altres avançar en l'amor i seriem més capaços d'estimar. Sentiríem que, d'aquesta manera, estem aixoplugats en Déu, que podem arriscar-nos a encarar tots els temes, totes les tasques i també tots els conflictes. (...)

Els joves es pregunten pel sentit de la vida. En què resideix per vostè aquest sentit? Sovint sento dir a joves: “Voldria ser feliç, ser estimat, i voldria saber per què existeixo”. Però jo vaig més lluny: cal treballar per a aquesta felicitat, trobar la recta relació amb un mateix. Haig de procurar romandre sa per a poder aconseguir també quelcom, també per a reconèixer els meus límits i no fer en excés. A aquesta cura de si mateix pertanyen l'esport i la pregària. També fer a vegades una pausa reflexiva i donar gràcies a Déu. En hores de foscor no hem d'oblidar la felicitat que teníem. El qui dona gràcies adquireix una percepció per a reconèixer la seva felicitat, se sent molt més fort. Alguns són rics i no se n'adonen: per això són desgraciats. Juntament amb la gratitud, també l'amistat és una font per al sentit de la vida. Amistat amb persones a les quals sempre puc preguntar, amb les que no solament puc parlar d'èxits, sinó també de càrregues i dificultats. Els amics es mostren quan m'he tornat dèbil

(Continua al dors)

DISSABTE ÉS LA FESTA DE TOTS SANTS

Divendres, misses de vigília de la festa: 18:00 i 20:15

Dissabte: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15

A LES 12: MISSA AL CEMENTIRI DE SARRIÀ (davant la Capella)

i puc confiar-me a ells. També integren el sentit de la vida les persones per a les quals estic en la vida, igualment que les tasques. Què seria jo mateix sense l'Església, sense el diàleg amb les moltes persones que cerquen consell, sense el desafiament que em plantegen els joves! (...). Aquest sentit es desenrotlla. Si et fas fort per a persones que necessiten una protecció especial i que et busquen, si et converteixes en el seu advocat, pastor i amic, aleshores s'intensifica el sentit en la teva vida i en la seva. (...)

Per què l'Església necessita coratge? La situació de l'Església a Europa, sobre tot a Europa Occidental, exigeix avui dia prendre decisions. Hi ha comunitats en les quals no hi trobes joves. Sobretot en les grans ciutats se celebren el diumenge misses en les quals quasi no hi ha infants ni joves. Falta la següent generació. Podem esmentar raons d'aquest fet, sovint molt pràctiques, Les famílies han emigrat d'una zona determinada de la ciutat i hi ha més oficines, o s'han instal·lat estrangers amb altres creences. Ells tenen sovint més fills que les famílies catòliques. Em dóna molta alegria que hagi moltes comunitats catòliques vives, també amb molts joves i un molt bon treball de pastoral juvenil. Tanmateix, no podem perdre de vista que, en les últimes dècades, l'Església ha perdut molts joves. Em pregunto com podem recuperar-los. On troben els joves els tresors l'absència dels quals era impossible imaginar-se en els meus temps de joventut? ¿On aprenen a pregar, anar junts en recerca s'aventures, a comprometre's en tasques socials? On celebren festes? On se'ls forma com a líders? On aprenen a ser bons amics, homes amb ulls sensibles per a veure les necessitats dels demés? I on, després, aprenen el coratge per a dirigir-se als qui estan tristos o abandonats? ¿On aprenen seguretat en si mateixos com per acudir a oferir-los ajuda? On coneixen a Déu? On reben oferiments formatius en la seva pròpia religió, sobre la Bíblia, sobre l'Església, sobre les nostres tasques actuals i també sobre altres religions amb les quals, en algunes coses, entrem en competència? Una competència sana, perquè ens desafiem mútuament.

En què consisteix l'experiència d'insuficiència en la nostra societat del benestar? On es troben els perills per als joves? Alguns es troben tal vegada en un camí erroni. Se n'adonaran. No em preocupa ningú que es trobi en camí. Però, ¿què passa amb els altres, amb els que estan encadenats pel benestar, amb els qui han entrat en la dependència dels ordinadors? Què passa quan s'avorzeixen? Alguns recorren per aquest motiu a les drogues, o romanen asseguts davant el televisor, solitaris. Hi ha joves als quals encara no s'ha convidat mai a participar en una comunitat o a cooperar en una gran tasca. En ells pot suscitar-se l'idea que no se'ls necessita, que no compten. Aleshores, quan s'assabenten en els diaris o en la televisió de les catàstrofes que passen en el món, se senten deprimits, atès que no han desenrotllat força espiritual, no han desenrotllat "músculs". Per músculs entenc la consciència segura de mi mateix en el sentit que podré ajudar i salvar una vida, que puc fer feliços als homes, i que, en contra del que semblava, sí que compto. En cap moment, el jove es troba en una dificultat o davant una tasca de vida que exigeix d'ell moltes forces. On troba ell avui dia la formació i la preparació per a la lluita contra allò que la Bíblia anomena pecat? La Bíblia designa abans que tot amb aquest terme no els nostres pecats personals, sinó les grans injustícies i penúries del món, contra les quals hem de lluitar. D'aquesta penúria que es designa com pecat perquè no és volguda per Déu vol alliberar Jesús als homes. Per això es va comprometre i va lliurar la seva vida. També avui busca ell col·laboradors i col·laboradores, sobre tot entre els joves.

Per què l'Església necessita sobre tot joves? A on busca una empresa o un partit als seus nous col·laboradors? Sobretot entre els joves. Aquests es deixen formar i preparar per a les noves tasques. Tenen un potencial d'energia que pot encara ser activitat. És en ells en els qui es troba més idealisme, fins i tot idees descabellades. Probablement, allò nou que esperem i necessitem tindrà millors possibilitats d'arribar al món a través de la naturalitat i llibertat d'esperit dels joves. Justament l'Església en la "vella Europa" necessita allò nou i el vent fresc. O no necessita també la joventut allò nou, el *magis*, més que el benestar? Sempre he vist alguna cosa positiva en la recerca de la novetat: la voluntat de modificar alguna cosa. Rere això s'amaga la fe en l'Església i la nostra fe en la joventut. Altrament no valdria la pena criticar a l'Església. (...) Quan en l'Església les coses es tranquil·litzen en excés, quan en la societat s'estén un sentiment d'afartament, percebo l'anhel de Jesús de fer baixar a la terra un foc flamejant d'entusiasme.

RÉS DEL SANT ROSARI. De dilluns a divendres, a les 19:15 h, a la Capella de la Puríssima, durant tot el mes d'octubre, mes del Rosari. **EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT.** Avui a les 19:15, i cada diumenge, a la Capella de la Puríssima, mitja hora de pregària silenciosa davant el Santíssim Sacrament. Pregària per les vocacions. **REUNIONS D'ACCIÓ CATÒLICA.** Cada quart dimarts de mes, a les 18:00 h, a la rectoria, estudiarem el llibre "*Vida de Maria*" del teòleg Josep M. Rovira Belloso. **Dimarts vinent, 28 d'octubre: Presentació del llibre pel mateix autor.** **COL·LECTA DEL DOMUND:** Vàrem recollir 7.312 €. Amb tot, si hi ha fidels que no han fet el seu donatiu, poden dipositar els sobres en una de les bústies.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:15 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Carítas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net.